

«ANKARA ÜNİVERSİTESİNİN BİR EĞİTİM
FAKÜLTESİ VARDIR!»

(Prof. Dr. HAMİDE TOPÇU 1968).

Prof. Dr. Takiyettin Mengüsoğlu

Prof. Dr. Hamide Topçu, bu yazısında, Ankara'daki «Eğitim Fakültesi»nin varlığını duyurmağa çalışıyor. Bunu gerektiren, sözü edilen fakültenin hertürlü gerçek temelden yoksun, havada bir kurum olmasıdır. «Bir fakülte ne zaman kurulabilir; bir fakültenin ilmi dallarının nitelikleri nelerdir» sorusu, bir problem değildir; ilimle uğraşan herkes bunu bilebilir. Problemin canalıcı noktası şudur: Aslında bütün fakülteler birer eğitim kurumudur. Çünkü öğretimle «eğitim» birbirinden ayrılmaz; her «eğitim», öğretim ve öğrenimden oluşur. Bu yazı bütün fakültelerin ortak yayınıdır. Böylece üniversitenin bütün fakülteleri «eğitim» yapmaktadırlar; her öğrenim belli bir «eğitimin» ürünüdür. Bu şekilde objektif olan, yapma olmayan bir durum varken, özel bir Eğitim Fakültesi'nin gereği yoktur. Nitekim Eğitim Fakültesi'nin yetiştirdiği gençlere bir işverilemiyor; uydurma işler icadediliyor.

Üniversite'nin fakültelerindeki her çalışma alanının ontolojik bir temeli vardır; yani araştırmaları, araştırılması gereken bir varlık alanı vardır. Nitekim Atatürk Dil-Tarih-Coğrafya Fakültesini kurdu. Dil, Tarih, Coğrafya, herhangi bir tarifi gerektirmeyen, elimizin altında bulunan varlık alanlarıdır. Eğitim Fakültesi, böyle bir varlık temelinden yoksundur. Eğitim bilimi bir araştırma konusudur; çağımızda bu bilim psikoloji ile işbirliği yapar. Eski eğitim bilimi sadece teorilerinden sözedirdi. Pestalozzi ve J. J. Rousseau başrolü oynarlardı. Bu eğitim bilimi bugün de didaktik bir amaçla ele alınabilir, alınmalıdır da. Fakat bunun için bir fakülte kurmak gerekmez.

Ankara'da kurulan ve ilgi görmediğinden yakınılan Eğitim Fakültesi, Almanya'daki Pädagogische Hochschule'nin Türkçeye yanlış bir çevirisine dayanıyor. İkinci Dünya Savaşından sonra Almanya'da bu çeşit yüksek okulların sayısı elliyi aşmıştır. Bu okulların eğitim alanındaki yerleri çok önemlidir : Orta okullara öğretmen yetiştirirler. Bu yüksek okullardan esinlenerek, bizde ilk defa «Gazi Terbiye Enstitüsü» kuruldu. Şimdi bu yüksek okulların sayısı, «Eğitim Enstitüleri» adı ile, 57 yi bulmuştur.

Almanya'da Pädagogische Hochschule'lerin eğitim düzeni, bir üniversite düzenidir. Müdürün yerinde seçimle gelen Rektör bulunur. Her bölümün de bir başkanı vardır. Bu yüksek okulun öğretim üyelerine, beş yıllık bir çalışmadan sonra «Eğitim Bakanlığı»na Profesörlük ünvanı verilir.

Bizdeki Eğitim Enstitülerinin eğitim alanındaki yeri ve rolünün önemi açıktır. Bugün bu kurumlarda olup-bitenler, bunu yeterince gösteriyor. Bunlar üzerinde durulacak yerde, eğitim kurumlarımızda hiçbir yeri bulunmayan Eğitim Fakültesi üzerinde direnmenin anlamı yoktur.

Milli Eğitim Bakanlığının, Eğitim Fakültesini, Prof. Dr. Hamide Topçu'nun yazdığı gibi «yok» saymasına sevinmek gerekir. Demek ki, Eğitim Bakanlığımızın doğru yaptığı işler de varmış! Eğer Eğitim Fakültesinin yaşaması üzerinde ısrar edilecekse, neden bir «Ecinni Fakültesi»de kurulmasın?! Böyle bir fakülte cinlerle uğraşacaktır, geçmiş zamanlarda «cinderler» varmış. Bunların yapacağı işler Parapsikoloji'nin alanına girebilir ve pekâlâ bir fakültede kurulabilir.